

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consilia || Salomonis, || Sive || Collecta Salomonis || Axiomata

Maxime Necessaria Homini, ut se ipsum sapienter dirigat ; E Gallico In
Latinum versa, revisa & amplicata per Auctorem, cum Indicibus
necessariis

Cureau De Lachambre, Pierre

Coloniæ Agrippinæ, 1694

6 Est via quæ videtur homini recta, & novissima ejus ducunt ad mortem.
Prov. 16. 25.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37935

Si vis esse author alicujus novæ intentionis, & ædificare in aëre, loco ut ædifices in terra, non ædificabis aliud quàm stultitias & ruinas. Et si ad meliùs redigendum in ordinem tuas novas opiniones, quæ tibi incident, & ad formandum tuam mirabilem Philosophiam tibi videretur necessarium esse, mendaciis convincere populum, & dicere, quod ignis non habeat calorem, quod nix non habeat albedinem, vel alias qualitates; Quod terra non sit immobilis, quod bestia non vivat, quod anima hominis non sit immortalis, & si voles ut hæc sint principia scripta in voluminibus tuæ mirabilis Philosophiæ, omnia tua miracula non erunt alia quàm somnia, impietates & ignorantia.

REGULA SEXTA.

*Est via quæ videtur homini recta;
Et novissima ejus ducunt ad mer-
tem. Prov. 16. 27.*

PARAPHRASIS.

*Non credas tibi ipsi & tuo iudicio, sed
nec fidas etiam omnis sortis homini-
bus;*

Confilia
Sapient.
CIII
47 49

bus; Falsa regula, & mala consilia facile capiuntur. Time ea, & non sin-
te duci per homines, qui deviant à com-
muni via.

Sunt via in vita spirituali, qua pulchra
apparent, & videntur ibidem multi-
res, quibus fides adhibetur, quod
sint brevissima via, per quas aliqui
ad ipsam Sanctitatē pervenire possunt
sed periculosum est, eas sequi, cum sin-
ordinarie illa, qua facilius & certius
ad interitum deducunt.

REFLEXIO.

Nemo admiretur, quod in hoc mundo similis fortis viæ inveniantur, cum inveniantur superbi & hypocritæ.

Error & cœcitas inevitabilis & communis omnium superborum est, quod sibi persuadeant, se videre maculas in sole, errores in Ecclesia, & abusus in ejus regimine.

Quod pejus est, ducti per zelum, quem illusio illis inspirat, in se sumunt, delere has maculas, & corrigere hos errores. Nihil, quod & ipsa manus Dei fecit,

fecit, ipsis videtur totaliter esse perfectum, quam dum ipsi aliquid in eo mutarunt, vel dum secundum illorum opinionem ei operi coronidem imposuissent.

Ex quo proveniunt omnes illæ mutationes, quas conquerimur sæpius videre in exercitio devotionis, & inde omnes illæ particulares viæ poenitentiae & salutis, quas quilibet sequitur, ductus per splendorem novitatis, & ubi quilibet quærit errare & perire.

Primâ facie in his viis non nisi semitæ sanctæ & rectæ apparent, instructæ per regulas Evangelii & per actiones Apostolorum: Sed *Novissima ducunt ad interitum.*

Ipsa novitas est via, quæ ducit ad antiquissimum peccatum quod est Apostasia, & ad ultimum omnium infelicitatum, quod est impœnitentia & desperatio.

Causa cur semper in hac via funesta & fatali visi fuerint tot viri excellentes, est, quod ipse Diabolus semper iverit primus.

Quam-

Quamvis sit Diabolus, habet tamen aliquid, quod foeminae placet, dum iuram alicujus devoti in se sumit, quidcunque caelum & terra dicant, facit tamen, ut illum sequatur.

Et quando foemina est seducta, dum illa tantum operatur apud virum, ut quilibet faciat quod fecit Adam, sapientia re scurrunt post illam.

Et quando sapientiores incipiunt currere, nemo etiam caecorum & stultorum est, qui ipsos non sequatur, & qui non credat esse prudentiam, illos imitari, perire cum iis.

Videntur homines à longinquo currere, ut hanc viam periculo famulati progrediantur, & progrediantur eò quod exemplum & hypocrisis illos deducit. Ne strax enim animae sunt sibi per certas visibiles catenas simul junctae, per quae venenum serpentis, quod nec videtur nec retineri potest, se diffundit in eorum corda, & ubique corruptionem & mortem secum fert.

Omnes novi modi se salvandi sunt inventiones illius, qui vult ut Sancti dantur

mentur. Est via, qua videtur homini re-
cta, novissima autem ejus ducunt ad
mortem.

REGULA SEPTIMA.

In cogitationibus Impij interrogatio
erit. Sap. i.

PARAPHRASIS.

Sicut impij timent homines, quamvis
non timeant Deum, quando aliquod
dubium habent proponendum in my-
sterijs Religionis, dum sibi ipsismet il-
lud proponunt: suam propriam secre-
to interrogant rationem, & ab ipsa
inquirunt, unde sciat, quod mundus
sit factus à Creatore, & quod post
mortem sit aliquod Iudicium, aliqua
futura vita, aliquis infernus, & ali-
qua aternitas.

REFLEXIO.

Minores quæstiones in mundana
Philosophia non sunt longæ à
majoribus, per quas aliquis citò se red-
dit Magistrum in Impietate, & discit au-
dacter sibi ipsi & suis affeclis propone-
re dubia scandalosa contra æternas veri-
tates.

Mani